

Ergelu „Ljubičevo“ osnovao je knez Miloš 1853. godine, kao PD „Morava“. Godine 1960. ergelu na desnoj obali Velike Morave kod Požarevca, poklanja srpskom narodu. Na predlog kneza Mihaila, koji 1866. preuzima ergelu, dobija ime „Ljubičevo“, po njegovoj majci, kneginji Ljubici. Za 159 godina postojanja najstarija ergela u Srbiji prošla je kroz razne etape. Za vreme Velikog rata za vojne potrebe dala je 550 konja koji se zauvek ostali u albanskim vletima.

Godine 1919. ergela započinje ponovni razvoj da bi je u Drugom svetskom ratu sustigla slična sudbina kao u prethodnom. Do 1951. ergela je bila vojna, posle čega gubi taj status, a broj konja se rapidno smanjuje.

Ergela je imala i svoje uspone. Osnovana radi organizovanog odgoja konja plemenite rase, potvrdu svog rada imala je i u rezultatima postignutim od strane Ljubičevca (Faktor), kome je ispred Trofejne sale podignut spomenik, danas omiljenom mestu za slikanje posetilaca. Ljubičevac je 1974. godine osvojio triplu krunu, najprestižnije odličje za trogoda grla: "Trial Stakes" (1.600m/proleće), "Derby" (2.400m/leto) i "Saint Leger" (2.800m/jesen). Samo je deset grla, od 1932. godine, od kada se održava ovo takmičenje u Srbiji, izborilo ovu počast, najvredniju u galopskom sportu. Taj uspeh je ponovila i „dama brza kao vetar“ - kobila Tina (Remooz) 1995. godine, dok je Mobi Diku ovaj trofej uskraćen zbog specifičnih pravila, godinu dana ranije.

Uprkos rezultatima u odgoju punokrvnih engleskih konja, takmičenjima, posebnim događajima vezanim za ergelu, kao što su Ljubičevske konjičke igre, koje će 2018. obeležiti 55 godina postojanja, propadanje ergele nije bilo izbegnuto. Na sreću, zaustavljeno je pre tri godine dolaskom doktora veterinarske medicine, gospodina Mirka Stojanovića na čelo JP „Ljubičevo“. - Poslednjih godina urađeno je dosta toga. Uz pomoć lokalne samouprave koja je prepoznala potencijale i sam značaj ergele „Ljubičevo“, zajedničkim naporima potrudili smo se da je dovedemo u solidno stanje. Urađen je avantura park, trim staza sa spravama za vežbanje. Obnovljena je trofejna sala, restoran, suvenirnica/kafić, mesto gde posetioci mogu da potraže osveženje i predahnu. Svih 350 ha obuhvaćeno ovim kompleksom uređeno je za različite namene. Jedan deo za poljoprivredu, resto za turističku namenu. Ima još dosta da se uradi, a planovi su da se u sledećoj godini rekonstruiše zatvoreni manjež, još jedna štala za konje na pansionu, da se uredi pešačke staze, izgradi lavirint od šimšira sa sadržajem unutar njega. Planiramo i podizanje smeštajnih kapaciteta. Zato uređujemo i kružnu stazu za turističko jahanje dužine do 3.000 metara, kroz staru jasenovu i hrastovu šumu i od naredne godine posetiocima ćemo moći da pružimo još jednu aktivnost - rekreativno jahanje. Stazu će moći da koriste i pešaci i biciklisti - objašnjava gospodin Stojanović, dodajući da je intenzivirana turistička ponuda sa težištem na porodičnom turizmu, šetnjama, vožnji fijakerom i drugim

sadržajima kojima će posetioci moći da oplemene svoj odmor boraveći u ovom prostoru koji nudi jedinstven doživljaj. U ovom prostoru nekada je bilo oko 500 grla. Danas ih je deset puta manje. Direktor kaže da se u dogledno vreme ne planira povećanje broja grla, osim onih koji su na pensionu. Za sada će biti zadržan broj od 20 priplodnih kobila i nekoliko pastuva, ostalo podmladak i trkačka štala. Dok se ne promene uslovi. - Ljubičevo je oduvek bio rasadnik dobrih konja, genetski centar punokrvnog engleskog konja u našoj zemlji. Malo smo posustali u trci sa privatnim odgajivačima ovih godina, ali nastojimo da uhvatimo priključak – optimističan je gospodin Mirko Stojanović.

